

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 2017.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης
παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας, χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην
ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

«Χαίρετε λαοί καί ἀγαλλιᾶσθε
ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τόν λίθον τοῦ μνήματος
αὐτός ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών
Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου
καί ἐπλήρωσε τά σύμπαντα εὐωδίας.
Χαίρετε λαοί καί ἀγαλλιᾶσθε».

(Στιχηρόν ἀναστάσιμον τῶν Αἵνων γ΄ ἤχου)

Ὁρθρος ἦν βαθύς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, τῇ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος, μετὰ τὴν σταύρωσιν καί τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τόν ὄρθρον τοῦτον προλαβοῦσαι αἱ περί Μαριάμ γυναῖκες, αἱ συνακολουθήσασαι τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καί γενόμεναι μάρτυρες τοῦ σταυροῦ καί τῆς ταφῆς Αὐτοῦ, ἐξῆλθον πρὸς τὸ μνημεῖον, ἀποροῦσαι καί διερωτώμεναι, ποῖος θά ἀποκυλίσῃ τόν λίθον ἐκ τῆς θύρας αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀλείψουν μέ μύρα τὸ σῶμα τοῦ ἐσταυρωμένου καί ἐνταφιασμένου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Φθάσασαι ὅμως εἰς τὸ μνημεῖον, ἐγένοντο μάρτυρες θεᾶς ἐκπάγλου καί θαυμαστῆς λίαν. Εὗρον ἀποκεκυλισμένον τόν λίθον, ζεῦγος δέ ζωηφόρων ἀγγέλων ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα πρὸς αὐτάς «τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλὰ ἠγέρθη» (Λουκ. 24, 6). «Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, (Μάρκ 16, 6)».

Τοῦτο ἦτο τὸ εὐαγγέλιον, τὸ χαρμόσουνον ἄγγελμα τοῦ τελεσιουργηθέντος ἔργου τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀναγέννησιν, τὴν ἀνακαίνισιν, τὴν λύτρωσιν, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἀνάστασιν καί τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καί Λόγος Αὐτοῦ, ὁ προσλαβὼν σάρκα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Ἀειπαρθένου καί προσηλώσας τὴν σάρκα ταύτην ἐκουσίως εἰς τόν σταυρόν, ἀποθανὼν ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καί ταφείς ὡς θνητός, ἀνέστη τριήμερος ἐκ νεκρῶν τῇ δυνάμει τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ καί τῇ ἰδίᾳ Αὐτοῦ Θεϊκῇ δυνάμει. Ὁ θάνατος οὐκ ἔσχεν

ἐξουσίαν ἐπ’ Αὐτοῦ. Ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ θανάτου τόν θάνατον ἐπάτησε. Διέλυσε τά δεσμά τοῦ Ἄιδου, διέρρηξε τās σφραγίδας τοῦ μνήματος καί ἀφῆκε τοῦτο κενόν μετά τῶν ὀθονίων μόνον εἰς μαρτύριον τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Οὐχ ἦττον ὅμως τήν ἀγγελικὴν ὁπτασίαν καί ἀγγελίαν ἐβεβαίωσε μετ’ οὐ πολὺ διὰ τῆς ἰδίας Αὐτοῦ ἀναστασίμου παρουσίας ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς Κύριος. Ἐνεφανίσθη μετά τοῦ ἐσταυρωμένου, ἡλωμένου, λελαμπρυσμένου καί τεθεωμένου ἀχράντου Αὐτοῦ σώματος εἰς πλείστας ἐμφανείας μετά τήν Ἀνάστασιν. Ὑπῆντησε αὐτάς τās μυροφόρους γυναῖκας εἰς τόν κῆπον τοῦ μνημείου, λέγων αὐταῖς «χαίρετε» (Ματθ. 28, 9). Ἐνεφανίσθη εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ, συνηγμένους εἰς τό ὑπερῶν, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων καί πάλιν μεθ’ ἡμέρας ὀκτώ, τοῦ θωμᾶ ὄντος μετ’ αὐτῶν (Ἰωάνν. 20, 19-29). Συνεπορεύθη μετά Λουκᾶ καί Κλεόπα πρὸς Ἑμμαούς, ἔνθα καί ἠυλόγησε καί ἐπέδωκεν αὐτοῖς τόν ἄρτον (Λουκ. 24, 30). Ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν λαλούντων καί προέτρεψεν αὐτούς, ὅπως ψηλαφήσουν Αὐτόν καί βεβαιωθοῦν ὅτι ὡς Ἐνανθρωπήσας εἶχε «σάρκα καί ὀστέα» καί ἐζήτησε παρ’ αὐτῶν καί ἔλαβε καί ἔφαγε “ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καί ἀπό μελισσίου κηρίου», (Λουκ. 24, 36 -44). «Παραστήσας ἑαυτὸν ζῶντα ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις μετά τό παθεῖν» (Πράξ. 1,3), τήν τεσσαρακοστήν ἀπό τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν, τῶν μαθητῶν βλεπόντων, ἐπήρθη ἐνδόξως εἰς τόν οὐρανόν καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ τό ἐν τῇ Ἐνανθρωπήσει πρόσλημμα ἡμῶν καί ἐθέωσεν αὐτό.

Ἐκεῖθεν ἀπέστειλεν ἡμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς Παράκλητον ἄλλον, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τό Πνεῦμα Αὐτοῦ τό Ἅγιον, τό ὁποῖον ἐφώτισε τούς ἀγίους Αὐτοῦ μαθητάς καί ἀποστόλους καί ἵδρυσε τήν Ἐκκλησίαν, τό Σῶμα Αὐτοῦ τό Ἅγιον. Ἰδρυσε ταύτην καί προώρισε, ἵνα αὕτη συνεχίζῃ ἐπὶ τῆς γῆς τό ἀγιαστικόν καί σωστικόν Αὐτοῦ ἔργον. Νά ἀποτελῇ φανέρωσιν τῆς ἐληλυθυίας καί ἐρχομένης Αὐτοῦ βασιλείας ἐν τῷ κόσμῳ. Νά κηρύττῃ τό Εὐαγγέλιον Αὐτοῦ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Νά παρέχῃ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐν τῇ δοθείσῃ αὐτῇ παρ’ Αὐτοῦ ἐξουσίᾳ. Νά κηρύττῃ εἰς τήν ἄγνοιαν τοῦ κόσμου τήν γνῶσιν τοῦ προσώπου Αὐτοῦ. Ὅτι Αὐτός ἐστὶν «ἡ ὁδὸς καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωὴ», (Ἰωάν. 14, 4). Νά ἐξασκῇ ἔργον φιланθρωπίας πρὸς ἐνδεεῖς, πρόσφυγας, ναυαγούς καί ἀστέγους, παραδειγματιζομένη ἐξ Ἐκείνου, ὁ Ὅποιος «οὐκ εἶχε ποῦ τήν κεφαλὴν κλίνῃ», (Ματθ. 8, 20). Ἐν τῇ δυνάμει τῶν λόγων Αὐτοῦ, «λάβετε, φάγετε καί πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες» καί ἐν τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά μεταδίδῃ τό σῶμα Αὐτοῦ τό ἄχραντον καί τό αἷμα Αὐτοῦ τό τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί ζωὴν αἰώνιον. Νά ἀντιπαραθέτῃ εἰς τήν μανίαν τῆς πολεμικῆς βίας καί εἰς τό παράλογον τῶν νεοφανῶν τρομοκρατικῶν καταστροφικῶν ἐνεργειῶν τόν λόγον Αὐτοῦ τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης καί συνδιαλλαγῆς, «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς», (Λουκ. 23, 34) καί «ἐγὼ δέ λέγω ὑμῖν ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν καί προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς», (Ματθ. 5, 44).

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, Σιών ἡ Ἁγία, ἡ λαχοῦσα παρὰ τοῦ Ἰδρυτοῦ αὐτῆς τήν διακονίαν Αὐτοῦ καί τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου Αὐτοῦ εἰς τούς τόπους, εἰς τούς ὁποίους Οὗτος σαρκί ἐφανερώθη καί δὴ εἰς τόν ζωοδόχον Αὐτοῦ τάφον, τό Ἱερόν Κουβούκλιον τό ὁποῖον καί ἠυλογήθη προσφάτως, ὅπως ἀναστηλώσῃ, εὐχεται εἰς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα αὐτῆς ὅπουδῆποτε γῆς καί εἰς τούς τιμῶντας αὐτήν εὐλαβεῖς προσκυνητάς τήν ὑπομονὴν εἰς τέλος καί τήν καρποφορίαν ἐν ὑπομονῇ, τήν δύναμιν καί τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως ὡς ἀντίδοτον εἰς τās ἀντιξοότηας καί τās θλίψεις, τήν ὄντως εἰρήνην τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν ὑγιείαν

καί τήν εὐημερίαν καί χαρμόσυνον ἀναστάσιμον πασχάλιον περίοδον, ἀναφωνοῦσα
ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ τό «Χριστός ἀνέστη».

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, **ΠΑΣΧΑ 2017**

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν καί Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν,

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων